

[Tastesen.]

kendelse af en stedfortræder som midlertidigt medlem.

Hr. Erlendsson er valgt i Nordjyllands amtskreds, og 1. stedfortræder for fremskridtspartiet i denne amtskreds er gårdejer *Kaj K. Larsen*, der imidlertid har meddelt, at han i det foreliggende tilfælde ikke er i stand til at indtræde som midlertidigt medlem af folketinget.

Herefter er der rettet henvendelse til 2. stedfortræder, lektor *Jørgen Andreassen*, Hjørring, og denne har erklæret sig villig til at indtræde som midlertidigt medlem i anledning af hr. Erlendssons orlov.

Udvalget til valgs prøvelse har behandlet sagen, og jeg kan på udvalgets vegne afgive følgende:

Indstilling.

Lektor *Jørgen Andreassen* godkendes som midlertidigt medlem af folketinget fra og med i dag, den 21. april 1976.

Hermed sluttede forhandlingen.

Udvalgets ovennævnte indstilling vedtoges enstemmigt med 124 stemmer.

Den næste sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Hagen Hagensen* (KF) til justitsministeren:

„Hvorfor efterkommes demonstranternes ønsker i så vid udstrækning, at det skaber urimelige gener for den øvrige befolkning?“ (Spm. nr. 428).

Skriftlig begrundelse.

Naturligvis må demonstrationer, der ikke frembyder gener for befolkningen, være tilladte. Derimod mener jeg ikke, at befolkningen fortsat bør finde sig i, at myndighederne i vid udstrækning tillader demonstrationer på tidspunkter og steder, der frembyder særlig store gener.

Jeg tænker først og fremmest på de mange, der generes i deres lovlige færden, men også på de private, der generes af demonstranternes eller myndighedernes ind-

greb over for deres færden til og fra hjem, butikker, kontorer etc.

Under Christianiademonstrationerne i København forleden var bustrafikken i timevis ét stort kaos, så tusinder blev forsinket på urimelig måde. Hvis man virkelig vil tillade Christianiabeboerne at te sig, som de vil i forhold til færdselsregler og politivedtægt i København, kunne man dog i det mindste kræve, at det ikke sker lige i myldretiden.

Jeg er klar over, at der er fastsat regler for de lokale politimyndigheders meddelelse af tilladelser til demonstrationer, men der er grund til at rejse spørgsmål, om reglerne er rigtige og hensigtsmæssige, og herom vil jeg med dette spørgsmål give ministeren lejlighed til at udtale sig med henblik på fremtidige forhold.

Hagen Hagensen (KF):

Det spørgsmål, jeg har stillet til justitsministeren, har jeg begrundet skriftligt, og jeg skal derfor blot sige her, at jeg er ganske bekendt både med grundlovens bestemmelser om borgernes ret til uden forudgående tilladelse at samle sig, når det sker, uden at de har våben med, og med de regler, der gælder i politivedtægterne herom. Men alligevel forekommer det, at der i tidens løb med de mange demonstrationer, der har været, ikke altid tages hensyn til andre borgere i landet. Der har været en række tilfælde — enkelte af dem har jeg nærmere beskrevet — hvor der var urimelige gener for den øvrige befolkning ved, at en større demonstration var lagt til rette på et tidspunkt, hvor der netop var mange, der skulle hjem fra deres gerning, og hvor der var kaos i flere timer. Jeg finder, at noget sådant ikke bør være tilfældet, og at man bør sørge for, at der i disse tilfælde gives tilkendegivelse om, hvorledes man skal færdes frem til stedet, hvor man ønsker at samles, og også tilkendegives, at det ikke bør finde sted i de bestemte tider, hvor det volder voldsom gene for andre. Der er hjemmel til at gøre noget sådant, og jeg vil gerne henstille til ministeren for at undgå sådan noget i fremtiden, at der også bliver tilkendegivelser om, at man bør undgå sådanne forhold.

Justitsministeren (*Orla Møller*):

Selv om hr. *Hagen Hagensen* naturligvis ved, hvilke rettigheder borgerne har med